

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhidiecezane, Sibiu, str. măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de douăori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Delegațiunile.

Sibiu, 21 Noembrie n.

Maiestatea Sa, Regele nostru, sosește astăzi la Budapesta, unde peste câteva zile se întrunesc delegațiunile, în sesiune ordinară. Maiestatea Sa le va deschide cu mesaj de tron, și va rămâne în Budapesta până la închiderea sesiunii.

O însămnătate deosebită au de astădată delegațiunile, în urma faptului, că atât la externe, cât și în fruntea ministerului de războiu, se află câte un om nou, care pentru primădată pășește acum în fața delegațiunilor, ca reprezentant al politicii înalte a monarhiei, și că amândoi acești oameni noi vor trebui să-și expună programul politic în fața delegațiunilor, programul de muncă pentru viitor.

Dela celece vor fi cuprinse în aceste două programe depinde apoi mersul desbaterilor în delegațiuni. Dacă declarațiunile și comunicările ministrilor comuni, de externe și de războiu, vor fi liniștitoare și mulțumitoare, desbaterile vor decurge neted, fără multă vorbă, iar în cazul contrar, vor fi de așteptat scene zgomotoase, mai ales în delegațiunea maghiară, unde spiritele ușor se aprind, și unde liniștea și calmitatea, mulțămirea cu situația, sunt și de altcum lucruri meșteșugite, dictate de alte interese, iar nu de convingerea celor trimiși în delegațiune. Pe scurt, dacă nu se va cere urcare de cheltueli și urcare la contingentul de recruți, delegațiunea maghiară votează fără împotrivire tot ce i-se cere, iar dacă i-se vor cere aceste două, va fi vorbă multă în delegațiune și luptă mare. Așa spun unele gazete maghiare. De altă parte se zvonește însă, că în mesajul de tron va fi vorba despre necesitatea menținerii și despre faptele existente și pentru mai departe a triplei alianțe, despre conflictul vamal cu Sârbia, și despre necesitatea desvoltării și amplificării armatei no-

stre. Ceeace e egal tocmai cu o urcare de cheltueli și cu o înmulțire la contingentul de recruți, relele deci de cari se tem deputații maghiari din dietă.

Se știe însă, că mesagiul de tron e compus, ori se compune, cu împreună lucrarea ambilor ministri-prezidenți, din Austria și din Ungaria, prin urmare guvernele monarhiei au luat deja angajament amândouă pentru pregătirea terenului în direcția aceasta. Vorba multă și lupta mare anunțată deci de unele gazete nu va folosi nimica, delegațiunea maghiară va volă aceea la ce s'a obligat guvernul.

De altcum așa e vorba, ca chestia urcării contingentului de recruți să fie adusă în discuție în delegațiunea ungară în urma unei interpelări, ce va fi adresată noului ministru de războiu, care apoi va face declarația, că delegațiunile au să voteze numai budgetul, trebuințele pentru armată, iar votarea contingentului de recruți aparține parlamentelor. Ceeace iarăși înseamnă, că de urcarea contingentului de recruți n'am scăpat, din contră, guvernele s'au angajat să facă urcarea, și ele au să capaciteze parlamentele, pentruca acestea să voteze urcarea.

În legătură cu acestea trebuie să mai punem acum o altă știre, foarte însemnată, anume, că cercurile conducătoare maghiare s'ar fi declarat gata să voteze un contingent de recruți mai mare decât cel din trecut, sub condiția însă, că Coroana să nu mai pretindă introducerea votului universal la alegeri. Știrea e dată ca pozitivă. Iată deci, că am ajuns să ne vedem întărită în curând temerea exprimată în primul nostru din numărul penultim, că cu privire la reformele electorale guvernul poate lega altă învoială cu Coroana, și că din votul universal se poate să nu se aleagă nimica la noi. Nici să nu ne facem deci prea mari iluziuni!

certitudinea științifică a existenței lui Dzeu. . . Dacă înțelegem sub Dzeu cauza primordială a universului, atunci este evident, că pe cât de certă este existența lumii, atât de certă este și existența lui Dzeu, ca acea cauză primordială, în virtutea căreia lumea este constituită tocmai așa și nu altfel de cum este de fapt. . . E natural, că mintea omenească mărginită nu poate cuprinde această inteligență a lumii în imensitatea ei, dar de existența și eficiența acestei inteligențe suntem așa de siguri, ca și de existența lumii însuși. Și aici în această certitudine neclintită a existenței lui Dzeu zace punctul de atingere comun al religiunii și al științei, dar de aici încolo se desfac căile și punctele lor de vedere: anume până când formează Dzeu pentru reflexiunea științifică un obiect pur teoretic, formează pentru religiune și un obiect al afecțiunii, un obiect al iubirii și preamării, al doririi și închinării. . . Și în legătură cu aceasta se mai deosebesc punctele de vedere ale religiunii și științei încă în un alt punct esențial: anume până când știința trebuie să renunțe la orice determinare mai de aproape a lui Dzeu, până atunci conștiința

Din protopresbiterate.

Conferență preoțească în Alba-Iulia.

În protopresbiteratul Alba-Iulia conferența preoțească a fost ținută în 2/15 Noembrie c. Din raportul primit despre decurgerea ei, anticipăm pentru astăzi vorbirea de deschidere a protopresbiterului Ioan Teulescu. A fost următoarea:

Iubiți frați! Cu salutarea frățească de „bine a-ți venit” întimpinându-vă și de astădată, întâiu de toate să-mi dați voe, ca obiceiul cuvânt de deschidere al acestei conferențe să-l încopciu și acum de cuvântul meu de mai înainte, rostit la astfel de ocaziuni, de cel al conferenței din anul trecut.

Cuvântul din anul trecut în care am adus în asemănare conferențele noastre de astăzi cu întrunirile de odinioară ale sf. apostoli l-am fost încheiat la un punct, care necondiționat reclamă o continuare resp. complectare a ideilor atunci expuse. Înțeleg punctul cuprins în întrebarea, că: oare cum și cu ce rezultat ne împlinim noi, cei de astăzi apostoli, sfânta și marea misiune de luminători ai poporului nostru român, asupra căruia încă planează atâta întunerec?

La întrebarea aceasta mă voi încercă deci a răspunde astăzi, notând că pentru a putea indica mai bazat și mai complect activitatea preoției noastre și în consecuență, succesul aceleia — bine înțeles iarăși numai în conturi generale zgrăvite, cum timpul și împrejurările permit, de lipsă este a lui în privire pe preotul nostru, încă dela cel dintâiu pas cel face întru îmbrățișarea carierii lui, adică dela intrarea și petrecerea lui în institutul nostru teologic.

De anii petrecuți în seminarul nostru teologic, care nu-și aduce întotdeauna cu drag aminte, fraților?!

Momentele dulci și duioase de frățească trăire împreună cu prieteni și frați din toate unghiurile arhidiecezei noastre; clipele neșterse și atât de bogate în tot felul de amintiri; apoi convorbirile și sfaturile intime asupra sorții comune ce ne așteaptă, idealistele planuri și speranțe, ce se țes și întăresc tot mai mult în inima fiecăruia, pentru care dintre noi nu con-

stitue în toată viața obiectul cel mai plăcut de discutat și isvorul cel mai neseecat de plăcute și încântătoare povestiri?

De m'arși vedeă odată preot, își zice clericul în inima sa! Cu ce drag și mândrie voi purtă cinstita haină a tagmei mele! Apoi ajuns în parohia mea cu ce zel și stăruință voi lucră neincetat, ca aceea mai de laudă se ajungă în toate privințele, decât toate cele din jurul ei! Cum voi face din biserica mea un locaș prea frumos, ca o floare, ca o icoană împodobită, a cărei strălucire puternic să aprindă simțul de religiozitate și evlavie în inima oricui va intra în ea! Iar școala ca fiică a bisericii asemenea o voi îngriji în toate privințele, bine știind că școala este care îmi prepară surescența turmei cuvântătoare. În cele ale serviciului apoi cu evlavie, acurateța și impozanța cea mai deplină voi fi întotdeauna, ca nemângăiați și încântați să rămână în sufletul lor, atât tineri, cât și bătrâni. În fine ca punctul cel mai înalt și mai important a-l întregii mele chemări, predica și vorbirea nu va lipsi, nici dela o ocaziune, convins fiind, cum din toate părțile mi-se și spune, că predica este astăzi arma cea mai puternică pentru stărpirea reledor și scăderilor ce bântue sârmanul nostru popor și pentru îndreptarea lui pe cărările luminei silindu-ne cu zel neînfrânt a curăți pe credincioșii mei de praful neștiinței și de rugina nepriceperii, ca astfel popor luminat, popor de laudă, popor ales să fac din el neamului și lui Dzeu!

Așa gândește, așa plănuește preotul nostru, când încă cleric fiind, așteaptă cu multă nerăbdare a i-se deschide poarta de intrare în via Domnului. Iar în timp ce frumoasele lui planuri, adumbrite de aureola celui mai curat idealism se țes și se fixează în mintea și inima lui, — iată că poarta i-se deschide! Iată-l preot!

Plin de speranță, plin de entuziasm pășește el acum în mijlocul poporului încredințat lui spre păstorire, căruia cu glas înalt și plin de solemnitate îi face cunoscute punct de punct frumoasele lui planuri, cari cu tărie spun și promit, că-i vor servi de bază, de program neclintit și nesmintit al păstoririi lui până la sfârșitul vieții!

Religiunea și știința sunt deci sub toate punctele de vedere toto genere deosebite, deși nu sunt incompatibile, totuși sunt lucruri incommensurabile.

Armonia religiunii și științei este un postulat indispensabil și desvoltării culturale sănătoase și pacinice a popoarelor, dar această armonie n'are să se caute în acomodarea imposibilă sau a tezelor de știință cu dogmele de credință sau invers a dogmelor de credință cu tezele științei. Această armonie se poate găsi numai dacă bărbații științei și bărbații bisericii în deplina și lămurita cunoștință a diferinței între punctele lor de vedere, apreciând și respectând reciproc fără rezervă aceste puncte de vedere, fiecare parte în sfera sa și după felul său, dar deopotrivă însufleții de comuna lor misiune sublimă, se vor nizu de a promovă mână în mână, sprijinindu-se reciproc în concordie și armonie complectă, marea operă a culturii și civilizației popoarelor lor. (Citații din studiul dlui M.) (Va urma).

FOIȘOARĂ.

Activitatea filozofică a dlui A. de Mocsonyi.

Dizertație cetită cu ocazia desvării bustului dlui Al. Mocsonyi în sinul societății „Petru Maior” din Budapesta la 22 Oct. a. c.

De Onisifor Ghibu, stud. în litere.

(Urmare).

Dar peste acest punct nu poate să pătrundă nici o știință omenească. Nici o știință omenească nu poate să rezolve ultimele întrebări, cari se nasc din problema lumii, enigma existenței, enigma universului. Aici stă știința la marginea ei extremă, pe pragul incomprehensibilului și acest prag nu-l poate trece fără a se disolvă pe sine. . . Restul neresolvat al problemei este câmpul nemăsurat al incomprehensibilului și pe acest câmp n'are să ia cuvânt știința, căci aceasta constituie domeniul exclusiv al credinței. . . Dar în ciuda acestei limitări adânci a terenului științei de al credinței, totuși ele au un punct comun de atingere și anume unul de natură pozitivă, și acest punct este:

Din momentul acesta activitatea lui proprie de preot e începută!

Să-l urmărim acum în lucrarea lui, ca să-i putem cunoaște deaproape activitatea și sporul realizat în calea de luminător al poporului.

Iată aci unul, care pornind a execută azi unul, mâne altul din punctele programului fixat, după câtăva vreme stă și se gândește.

E așa de grea și incomodă reverența aceasta pe corpul meu! Apoi iarăși parecă e prea bătrânesc lucru, ba chiar nepotrivit cu un preot modern de a-mi lăsa de pe acum să-mi crească barba și părul lung! Mai târziu, mai la bătrânețe, nu zic ba, dar până sunt tânăr pot fi și fără de acestea? Și apoi doar poporul mă știe acum, mă cunoaște, sunt preot și fără reverență și barbă!..

Aci bine să notați, că în tot timpul când el își face astfel judecata, dela mic și dela mare așteaptă a i-se zice: părinte și presbiter, adevă bătrân.

Ce judecată scoasă din însași evanghelia ce o propovăduiește, spune-ți-mi, că este de aplicat unuia ca acestuia?

— Pe unul ca acesta asemăna-l-voiu cu cel ce a intrat în casa ospățului fără haină de nuntă, apoi ca să-și audă cuvintele: „prietene, pentru ce ai intrat aici, neavând haină de nuntă... luați-l pe el și dați-l afară!”

Iată dincoace altul! Acesta văzându-se odată trecut peste toate formele și simțindu-se bine stabilit și asigurat pentru viitor, aruncând vâlnul uitării peste frumoasele și mărețele lui planuri de mai nainte se dă cu totul petrecerilor și distrațiilor de tot felul, nefăcându-și nici o grijă de bunăstarea bisericii și a școlii, cari pot sta și așa cum le-a aflat și nebatându-și capul cu compunerea de predici fără de cari a trăit și până acum poporul, ci mulțămindu-se numai cu îndeplinirea serviciilor ceremoniale, la cari încă de multeori numai cu sila se rupe din mijlocul traiului bun și al petrecerilor, în vârtejul cărora s'a dat!

Cu cine-l voiu asemăna pe acesta?

— Asemăna-l-voiu cu cel ce a ascuns talantul în pământ, ca apoi să-și audă sentința: „slugă leneșă și vicelană, pentru ce nu ai dat talantul meu altuia!”

Iată colo altul! Acesta pornind și lucrând cu spor câtăva vreme, dar mai în urmă dând de pedeci, de greutate, etc. Zice că s'a dezgustat, fiind prea îndărătnic și întunecat poporul, iar la biserică și școală numai lipsă și sărăcie și tot felul de mizerii.

A făcut ceva, cât a putut, dar mai departe lucre și altul!

Cu cine îl voiu asemăna pe acesta?

Pe unul ca acesta asemăna-l-voiu cu sămănătorul, care după ce a aruncat grăul în pământ s'a culcat, iară în timp când el dormea, a venit diavolul și a risipit neghina în holda lui.

Iată dincolo altul! Acesta inițiind cu zel și cu interes lucrarea lui de a lumina și povățui spre bine poporul, după un timp oarecare stă pe loc și se gândește: Ei bine! Eu sunt preot! Cel din tâu în privința inteligenței sânt fără îndoială eu în comuna mea, dar uite, că în privința materială mă întrec atâția și atâția! Bine va fi deci, ca să umblu și să-mi aca Perez și avere materială, căci atunci cu adevărat nimeni nu mă va întrece în satul meu!

Voiu face, nu zic, și nu-mi uit eu de datoria mea de preot, dar îmi va stă mai bine de voiu fi și bogat!

Și furat și cutropit cu totul de acest gând, depune povara netrebnică, știința și cunoștința, cu care se încărcase pe seama poporului, și atras ca de o năluca, pornește grăbit și fără de a simți oboseala pe urma lăcomiei urâte și a nesățului, pornește după avere materială, pe care o vânează în întreaga lui viață.

Iar biserică, școala, predica și toate celelalte din programul lui frumos? Acelea

stau cu puțină schimbare, tot cum au fost, iar poporul a rămas orbecând și pe mai departe în întunerecul neștiinții!

Cu cine îl voiu asemăna pe unul ca acesta?

Asămăna-l-voiu cu cel ce a fost chemat cu cinste la prânzul Dlui, dar care preferind bunățile pământeste, și gândindu-se la lărgirea jirnițelor, nu s'a dus la masă.

Iată de cea parte altul! Deosebit de toți de cei de până aici se arată încă de departe! E demn și impunător la vorbă și la înfățișare. Conștiu de sine și de misiunea sa, lasă îndată a se întrevedea în el preotul adevărat, preotul apostol! Iată-i biserică și școala lui, cu adevărat în stare în care încă ca cleric și-o dorea!

Servește în cele ceremoniale cu sinceră și neafectată evlavie, iar predica și cuvântul lui, la toată ocaziunea, e plin de înțeles și cu sete sorbit din partea poporului! În mijlocul turmei sale, care-l încunjură cu toată iubirea și cinstea, este la toate momentele însemnate. Nimic nu-l poate abate sau reținea dela îndeplinirea serviciului său. Toate ale parohiei sale sunt în perfectă ordine, ținând ca o poruncă sfântă îndeplinirea conștiințioasă a tuturor punctelor din programul, ce l'a expus în auzul poporului în prima zi a întăririi sale în parohie.

Da, acesta e preotul adevărat, bărbatul cu caracter întreg, care ține din nobilă ambiție la toate cele promise. E păstor, nu năimit, e apostol, în urma căruia ca și în urma celor de odinioară, numai dungă de lumină se va vărsa, în care umblând nepotnicit poporul său, îi va rosti cu laudă, în totdeauna numele, preamărind pe Tatăl nostru cel din ceruri.

Iară unul ca acesta cui este asemenea?

Fără îndoială, că acelaia ce-i zice în evanghelia: „bine slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost pus, peste multe te voiu pune, întră întru bucuria Domnului tău, care este gătită tuturor aleșilor lui!”...

Iubiți frați! Ca o urmare logică, ca o consecvență, ce mi se impunea în urma cuvântului din anul trecut, a trebuit să zugrăvesc astăzi icona ce V'am prezentat-o, pentru că asemănarea făcută între primii apostoli ai lui Cristos și cei de azi urinași ai lor, adevă preoții, să fie cât mai fidelă și mai completă.

Iară colorile cu cari am zugrăvit icona, Vă rog să nu vă ispițiți a crede, că le-am luat numai din cercul nostru. Nu. Luate sunt acelea din toată întinderea pământului, locuit de poporul nostru, cum sigur sunt, că nimeni nu îmi va putea documenta contrarul.

Punând acum ambele icona alături, ce vedem? Dungi largi de strălucire în urma fiecărui apostol de odinioară, cari au umplut de lumina cunoștinței fața întregului pământ, și fășii răslețe de lumină, despărțite prin valuri groase de întunec, în urma celor de azi apostoli. Iar până când tot numai așa de departe și așa de rău vor rămâneaze razele de lumină ce lucesc asupra pământului locuit de poporul nostru, acesta e condamnat a umbla tot în întunec.

Cu zel și cu stăruință neobosită se cuvine și se impune deci fraților a lucra unul fiecare în cercul său de activitate apostolească, pentru a lăsa rază de lumină în urma sa. Căci nouă și numai nouă preoților ne stă în putere a delătura acel întunec, ce zace asupra capului poporului nostru, și setos și vrednic de lumină. Să facem aceasta în mod necondiționat, reînprospătându-ne în fiecare adunare, cum e aceasta, frumoasele idealuri, ce ne încălzesc inimile, încă înainte de a ajunge preoți. Ca să nu ne auzim osânda, chiar în evanghelia de azi cuprinsă, unde se zice: „Vai vouă regiutori și cărturari fățarnici, că ați luat cheia cunoștinței, voi n'ați intrat și pe cei ce voiau să între, iați oprit!” (Luca c. 11 st. 52).

Cu aceasta conferența o declar deschisă.

Din tractul Iiei.

Conferența preotească.

Almaș-Seliște, 26 Octomvrie v.

În cele următoare dau raport despre decursul conferenței preotești a tractului Iia, ținută în comuna Branșița, la 19 Oct. v. orele 11 a. m.

A premers serviciul divin, săvârșit prin preoții: Seraf. Olar, Ios. Oprean și Teodosiu Popa, cu o predică despre *progres și pări*, rostită de preotul Mir. Oprean; se face apoi parastas pentru răposatii arhieriei: Andrei și Miron, mecenatul Emanuel Gozdu, și preoții răposati din acest tract; la care servește. pe lângă preoții amintiți și Preonoratul șef tractual, G. Oprea, fiind de față toți preoții veniți la conferență; iar în urmă se face chemarea duhului Sfânt, și se cercetează arhiva și actele parohiale din loc, cu care ocazie protopresb. aduce unele indigități întru conducerea corectă a afacerilor oficiale preotești.

Se deschide acum confer. în edificiul școlii confes. cu o cuvântare caldă a prezidentului, despre însemnătatea pastorală, școala practică ce se face în conferințe, pentru luminarea reciprocă în împlinirea tot mai perfectă a datorințelor preotului. În urmă protopresbiterul dorește viață îndelungată Esc. Sale I. P. S. arhiepiscop și Metropolitan Ican, iar conferința erumpe în „trăiască” la adresa Esc. Sale. Prezidentul amintește, că în cursul anului acestuia a răposat, preot. Pavel Popa din Gialacuta. Conferința își exprima condolența prin sculare, intonând: „In veci poimenirea lui!”

Ca notar vine aclamat N. Chirciu, iar Verificator: Ser. Olar și Teodosiu Popa.

Prezenți au fost 13, absenți 7 preoți din tract.

Notariul cetește rezoluțiile Preav. Conz. arhid. Nrii 11291 B. și 7193 B. relative la confer. ultimă a acestui tract. Să ascultă și se iau la cunoștință. La punctul referitor la fondul tractual cultural păr. I. Budoiu propune: să se aleagă o epitrop. separată, fiind acest fond înființat numai din colectele preoților.

Preot. N. Chirciu face contra propunere: fondul se lasă în administrația epitropiei protopresb. până va ajunge la circa 100 cor. și atunci se vor compune statutele.

Puse la vot se primește propunerea ultimă. Asemenea se iau la cunoștință Cercularele Nr. 10351 Pres. 619413 și 7423 B., iar cu lucrarea temei: „Indatoririle preotului față de școala confesională a cărei director este și cauzele cari împiedecă înaintarea ei”, se însărcinează preotul-cap. A. Crișan.

La discuția asupra serviciului divin și a predicii iau parte preoții I. Budoiu, N. Chirciu și G. Garoiu. În genere se constată, că serviciul divin a fost îndeplinit corect, predica însă a lăsat de dorit.

Rapoartele în scris ale preoților, asupra rezultatului aplicării concluzelor conferinței anterioare, se predau spre referare în proxima confer. preot. L. Popa.

Elaboratul păr. G. Garoiu: „Cum să fie ținuta unui preot ort. rom. în funcțiunile sale bis. spre întărirea credinței creștine la poporul nostru și ce ținută să aibă el peste tot față de popor?”, lucrat cu multă diligență, a făcut bună impresie și s'a declarat succes.

Păr. I. Budoiu propune: Pe viitor serviciul divin cu ocazia conf. să se îndeplinească mai de timpuriu, așa ca la orele 9 a. m. să fie terminat, ca să rămână timp mai lung pentru dezbateră obiectelor dela ordinea zilei. Propunerea se primește. Confer. proximă se va ține în Câmpuri-Surdac. Erau 4½ ore. p. m. când s'a terminat instructiva confer. Am plecat cu trenul acasă toți, ducând cele mai bune impresii, despre progresul crescând în cele bune și folositoare.

Nicolau Chirciu
preot ort. rom.

„De ale învățătorilor“!

Sebeșul-săsesc, 17 Nov.

Mult m'am mirat de articolul fratelui inv. I. Manica din Buzd, care publicat în „Poporul Român” Nr. 137 din 10 Nov., a făcut asupra mea impresia, că el nu a avut cunoștința de acel conclud al congresului național bisericesc, în care se hotărâse convocarea unei *anchete*, la care să ia parte din fiecare cerc învățătoresc câte un învățător, ca delegat. Ei bine! Avem atâtea și atâtea cercuri învățătoresci. Dacă din fiecare cerc se va prezenta un delegat — *Congresul* cel atât de mult trimbițat cu deosebire prin „Pop. Rom.”: *iată!*. E în toate privințele *congres* — și încă *congres legal!*

Înzadar erau toate opintirile noastre, de a convoca un congres învățătoresc. Chiar să se fi permis ținerea lui, să se fi adunat o susedenie de „congresiști” — noi eram o adunare simplă, unde desbăteam mijloacele pentru îmbunătățirea salariului nostru, cari mijloace însă, noi nu le puteam pune în folosință, fără — *numai și numai cu ajutorul organelor noastre bisericesti*. Căci nu cred să existe în întreaga Metropolie un singur învățător, care să se ocupe cu ideea: de a statifica școlile noastre.

Una la mână. Acum a doua!

Tot dela noi Sebeșenii au pornit anul trecut la fiecare cerc învățătoresc coalele în cari ceream urcarea salariilor învățătoresci, motivându-ne cererea cu argumente ponderoase, iar la urmă ziceam așa:

„Onorata conferență învățătorescă din cercul (cutare) este rugată, a aduce aceasta la cunoștința tuturor fraților și a insistă a face următoarea propunere reală, pe care D. Comisar conzistorial să o aștearnă Prea Venerabilului Conzistor arhidiecezan: La sate salar minimal de 1000 cor. la orașe de 1200.

Quartir corăspunzător, adevă constan din cel puțin 2 odăi, culină, cămară, pivniță etc. sau: la sate relut de cuartir minimum 150 cor. la orașe 300.

Iar această dreaptă rugare a noastră să se hotărască în proxima sesiune a *sindului arhidiecezan!*”

Fiecare om de omenie, care ține cătuși de puțin la simțul său de demnitate și la caracterul său, — *trebuie să aștepte termenul fixat de el.*

Așa și noi!

Am cerut ca termen de aducerea hotărârei proxima sesiune sinodală. Trebuie să așteptăm termenul necondiționat!

Vedem însă, că speranțele noastre, vor fi împlinite spre mulțămirea tuturor!

Forul cel mai înalt bisericesc școlar, Congresul național bisericesc, a recunoscut starea slabă a noastră, și a luat hotărârea: *sanarea răului*. Ce credeți? Prea Venerabilul Conzistor arhidiecezan la rândul său acum nu va căuta și el: *sanarea răului?* De sigur că: *da!*

Vă veți întreba: cum va sana-o? Lăsați-o în grijă Prea Venerabilului Conzistor arhidiecezan, căci ne va *mulțăm* pe toți! La una să vă atrag atențiunea: *Datorințele sale, fiecare să și le împlinescă cu cea mai mare sfințenie, să câștigăm poporul pentru școală, căci nu știm: ce va aduce ziua de mâne!*

Iar dacă ancheta nu se va convoca până la proximele conferențe învățătoresci: alegeți doi învățători, la cari să le stabiliți „*marșruta*” conform propunerii noastre din anul trecut, spre a se prezenta la eventuala adunare învățătorescă!

Dară acea adunare va putea fi compusă *numai și numai din învățători gr. or.* pentrucă *una* este organizația bisericească și *alta* este organizația bisericească *gr. cat.*

Octavian Murășian
învățător.

Teatru român în Sibiu.

Arareori i-s'a dat publicului sibian un astfel de prilej de elevare artistică precum a fost cel de Sămbătă și Duminecă seara. Z. Bărsan și simpaticea sa trupă s'a prezentat în vestmânt nou de artă cu semne vădite de un progres frumos, încât a satisfăcut pe deplin pe cei ce au dat ascultare acestor două reprezentații. Și a satisface așteptările publicului nostru din Sibiu nu-i lucru ușor. În orașul nostru se cultivă arta într-o măsură cum n'o găsim în nici un alt oraș din Transilvania. În special teatrului i-se dă o atenție deosebită ceea ce a făcut ca directorul trupei ce joacă în orașul nostru să angajeze puterile cele mai bune, cari n'ar face rușine nici teatrelor mari din capitale. Chiar și în lunile de vară nu este lună în care să nu învie scena teatrală odată de două ori din letargia zilelor de căldură. Cultivarea aceasta a artei pe o scară întinsă în prima linie a Sașilor de aici a molipsit și arta românească, iar rezultatul l'a dovedit mai eclatant excursiunea la București, unde între toate corurile peregrinate la iubileul național al anului acestuia, succesele cele mai frumoase le-au avut fără îndoială Sibiienii.

Gustul artistic al publicului românesc din Sibiu e deci destul de ciselat și fin și în ale teatrului, pe care îl cercetează destul de des, și faptului acestuia este a i-se atribui cauza pentru care observă o atitudine destul de rece față de prestațiunile artistice românești cari se prilejesc prin orașul nostru. Cu piese teatrale și reprezentații „a la Sânturug” n'ai ce căuta aici. Publicul nostru pretinde artă curată și desăvârșită, desbrăcată de mizeriile reprezentațiilor noastre românești ținute în general în condiții foarte primitive. Și la toate acestea se alătură și convingerea generală, că piesele noastre teatrale sunt foarte slabe, încât să cauți cu lampa și abia dai de una bucoică. Iar Sibiul a avut parte destulă de reprezentații românești slabe sprijinite numai din punctul de vedere al însuflețirii naționale.

Este deci explicabil fiorul de răceală cu care se apropie artistul Z. Bărsan în totdeauna de Sibiu. Ii este explicabilă teama unui eventual fiasco anticipativ câtă vreme cunoaște scepticismul acestui public în această materie. Dar îi este justificată și cea fărămă de nemulțămire, când îi lipsește sprijinul la care a contat.

În fond ambii au dreptate. Gustul artistic al publicului nostru nu mai poate mistui reprezentații primitive după cum se dădeau până mai anii trecuți și aici, și a devenit sceptic față de ori ce reprezentație românească, pe de altă parte Bărsan este în drept să pretindă sprijinul nostru câtă vreme s'a prezentat la noi în totdeauna cu pregătire foarte bună și în condiții cari numai cinstite îi fac artei românești.

Sperăm, că progresul artei noastre românești și în special stăruințele lui Z. Bărsan în Ardealul nostru vor da avânt și teatrului românesc de aici și va spulberă cea fărămă de scepticism, iar atunci Sibiul va fi vatra la care se va putea încălzi teatrul românesc din Ardeal cu mai multă trăinicie.

Succesul celor două serate teatrale amintite a fost desăvârșit. Publicul s'a prezentat binisor în special în sara a doua. S'a jucat în seara primă „Instinctul” dramă și „Furtuna casnică” com., în seara a doua „Mărioara” idilă dram. și „Sluga la doi stăpâni” comedie. Z. Bărsan și trupa sa s'a prezentat în toate aceste în prestațiile cele mai satisfăcătoare.

Progresul este uimitor. Puterile deși puține sunt însă adevărat artistice. Bărsan este neîntrecut atât în scenele sgu-duitoare în momentele pornirilor dramatice cât și în momentele comice. Cu vrednicie îi stă alături dsoara O. Brașoveanu, care are o putere extraordinară de interpretare, un temperament artistic desăvârșit, care îi prevestește frumoase succese pe scândurile scenelor de teatru. Am admirat-o în clipele zbuciumului sufletului de femeie. Dl. Popea e interpret foarte bun al sufletului calm și copleșit de suferință. Asemenea și dl. Stoica diletant, atașat din dragoste către arta românească.

Această trupă mică, dar plină de suflet și viață, înzestrată cu porniri artistice fără păreche și-a început noul turneu sub cele mai frumoase auspicii. Ea e chemată, ca să poarte apostolia Thaliei române din loc în loc, iar progresul teatrului românesc din țara noastră, de sigur îi va ști prețul munca de acum răsplătindu-o după vrednicie atunci, când acești peregrini ai artei vor vedea întrupat teatrul românesc stabil din Ardeal. (s).

NOUȚĂȚI.

Mănăstire pentru călugărițe. Cetim în revista bisericească „Vitorul” din Cernăuți, că înalt preasfinția Sa, Arhiepiscopul și Metropolitul Dr. Vladimir de Repta. se ocupă cu ideea clădirii unei mănăstiri de călugărițe în Bucovina, proiectată fiind instrucțiunea astfel, ca femeile adăpostite în mănăstire să facă servicii de îngrijitoare pe la cei bolnavi, chiar și pe la case private, ca surori de caritate, și să conducă azilul fetițelor orfane și lipsite de avere. O întreprindere foarte umanitară, căreia nu numai că-i dorim grabnică realizare, dar și dori, ca ideea să o vedem îmbrățișată și la noi, unde încă ar fi necesitate de o asemenea instituție.

Principesa Maria a României a fost decorată cu medalia „Răsplata Muncii” cl. I. pentru merite pe teren bisericesc.

Advocat nou. Dl. Dr. Augustin Boden anunță că și-a deschis cancelarie advocațială în Deș, piața mare Nr. 19.

Mulțămă. În numele bisericii noastre din Alba-Iulia oraș exprimă subserisul, cea mai profundă mulțămă M. St. D. Mihail Cirlea notar public reg. în Abrud, care a dăruit ca și în trecut, diurnele sale de deputat congresual, în sumă de 95 cor. pe seama numitei biserici. Înflorirea și bunăstarea parohiei fie-i răsplăta dorită, pentru dragostea ce o poartă față de biserică din locul natal. Alba-Iulia, 4/17 Nov. 1906. Ioan Teculescu protopresbiter-paroh.

Hymen. Dsoara Elvira Comanicu și dl. Emilian Cioran își anunță nunzia, care se va celebra Duminecă în 12/25 Noemvrie a. c. la orele 3 p. m. în biserică greco-orientală din Veneția-inferioară.

Dep. F. Iuriga a fost condamnat în 16 Nov. din partea tribunalului din Pojon la doi ani temniță de stat pentru agitație. Publicarea sentinței a răzvrătit atât de mult pe Slovaci încât aceștia au dat năvală cu pietrii asupra edificiului și s'au încăierat la bătaie cu poliția.

Banii de hârtie. Banca austro-ungară în conșlegere cu ministrii de finanțe a hotărât să retragă din circulație banii de hârtie de 10 și 20 cor. înlocuindu-i cu bani de aur. Retragerea se va face în anul viitor.

Moștenitorii Sârbiei prin Gheorghe. — se svonește din Belgrad, — ar fi înnebunit. Era extrem de nervos și sanguinic. Știrile oficioase desmint această ca de obicei. Dar — de unde nu este foc nu iese fum.

Omorul în America. Un jude din Chicago a constatat într-o vorbire de curând că în statele unite ale Americii au fost omorâți în cei cinci ani din urmă nu mai puțin ca 45 mii de oameni. Cei mai mulți ucigași au fost aduși de emigranți.

Tipografie nouă. Domnul Constantin Popp ne avisează, ca la indemnul fruntașilor români din Făgăraș, a deschis un stabiliment nou tipografic în Făgăraș, în legătură cu o librărie. E prima tipografie românească în comitatul Făgărașului.

Iubilen „Armoniei.” În anul acesta se împlinește 25 ani dela înființarea societății muzicale „Armonia” din Cernăuți. Iubilenul acesta îl serbează societatea cu deosebită bucurie și pompă în zilele de 25—27 Nov. n. Dorim și noi din acest prilej societății încă zile multe de succese frumoase întru înaintarea muzicii noastre naționale.

Răscumpărare de felițări. Asesorul conzistorial Victor Tordășianu răscumpără felițările din prilejul onomasticele sale cu cor. 15.—, din cari cor. 10.— contribuie la premiile, ce „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiu” le va esorie pro 1907 pentru cele mai bune monografii economice ale comunelor din comitatul Sibiu și cor. 5 fondului „Văduvelor și orfanilor”, întemeiat de „Reuniunea sodalilor români din Sibiu”.

„România Jună,” societatea univertitarilor români din Viena s'a constituit pe anul 1907/8 în modul următor: Prezident N. Lupu, cand. iur., Viceprez. N. Mintencu, cand. ing., Secretar I. Vesp. Paulincu stud. med., Sec. II. D. Gramatovici stud. ing., Controlor V. Pașovici stud. forest., Cassar A. Cărăuș stud. chem., Bibliotecar I. Vitencu stud. ing.

Societatea „Progresul” din Făgăraș aranjază o serată teatrală, Duminecă în 25 Noemvrie st. n. seara la 8 ore în sala

dela „Hotel Paris” (Sorea). Prețurile: locui I. 2 cor., locul II. 1.40 cor., parterre 1 cor. Se va juca „Sluga la doi stăpâni” comedie în 2 acte de Goldoni, trad. de Zah. Bărsan.

Teatru în Orăștie. „Secția industrială a Reuniunii economice din Orăștie” invită la reprezentația teatrală împreună cu joc, care se va ține Sămbătă, în 11/24 Noemvrie 1906 în sala hotelului „Transsylvania” din loc. Inceputul la 8 ore seara. Venitul curat e destinat în favorul fond. propriu. Suprasolvirile se primesc cu mulțămă și se vor cuită pe cale ziaristică.

Reuniunea sodalilor români din Sibiu, aranjează o Convenie socială împreună cu cântări, declamațiune și joc, Duminecă la 25 Noemvrie st. n. a. c. în sala dela „Gesellschaftshaus”, Corurile se dirigează de dl. Candid Popa, învățător la școala de aplicație din seminarul „Andreian”. Venitul curat este destinat scopurilor industriale ale Reuniunii. Inceputul la ora 8 sara. Taxa de intrare 1 cor. de persoană. — Insignii de dans pentru domni 60 fileri. Suprasolviri benevole se primesc cu mulțămă și se vor cuită pe cale ziaristică. Programul e următorul: 1. *Eu mă duc codrul rămâne*, cor mixt de T. Teodorescu. 2. *Ziua iernii*, poezie de G. Coșbuc, declamată de L. Boldor. 3. *S'a dus cucul*, cor mixt de D. G. Kiriak. 4. *Două cântări* solo pentru voce de tenor, executate de dnul I. Stanciu, cu acompaniament de pian: a) *Cântecul lui Gomez* din opera „O noapte în Granada” de K. Kreutzer; b) *Oh, soare dulce* de E. di Capua. 5. *Spune-mi mândro*, cor mixt de T. Teodorescu. 6. *Ciribiribin*, duet de A. Pestalozza, executat de dsoara E. Roman și dl. I. Stanciu, cu acompaniament de pian. 7. *Așa ești de frumoasă* de D. Tagliafico, executat de dl. I. Stanciu, cu acompaniament de pian. 8. *Cântec ostășesc*, cor mixt de A. Flechtenmacher.

Dinamit. Răufăcătorii au contrabandat în casa învățătorului din Hașdat tract. Hunedoara o cantitate oarecare de dinamit ascuzându-l în cuptor. Servitoarea a făcut foc, dinamitul a explodat și a rănit-o grav.

Mulțămă. La concertul dat de Reuniunea română de muzică din Sibiu în 19 Oct. a oferit P. S. Sa episcopul dela Arad Ioan Ign. Papp o suprasolvire de 10 cor., pentru care i-se exprimă pe această cale sincera mulțămă. *Comitetul Reuniunii.*

Teatru în Sighișoara. Tinerimea din Sighișoara invită la reprezentația declamatorică-teatrală ce se va aranja Duminecă, în 12/25 Noemvrie a. c. în sala cea mare dela „Gewerbe-Verein”. Inceputul la orele 7 și jum. seara. Venitul curat e destinat pentru scop filantropic. În pauză se va juca „Călușerul” și „Bătuta”. Suprasolvirile și ofertele marimoase se vor cuită pe cale publică.

Cărți și reviste.

Român nyelvtan, de Petru Cupcea. E o gramatică bună a limbii române în ungereste cu un adaos de exerciții de traducere și un mic vocabular. A apărut în ediția „Stampfel féle tud. zsebkönyvtár” nr. 184—186 și costă 1 cor. 80 fil.

H. Ibsen: Nora, dramă în 3 acte. O traducere bună, de B. Marian București, ediția a treia. Prețul 1 leu.

În editura librăriei Ciurou din Brașov au apărut:

Deprinderi de stil și compoziții, pentru școlile primare, de D. Lupan și I. Dariu. Prețul 30 fil.

Matematica financiară, de prof. Aurel Ciortea. Cuprinde calcularea intereselor simple, compuse, rentele, anuități, lozuri, efecte publice, asigurări asupra vieții și tabelele diferitelor calculări. Prețul 3 coroane.

Sanda, navelă de Iulia Hașdău. Prețul 16 fil.

Baba la sezătoare, basm în versuri de G. Nicolici și Mircea Ciobănașul, baladă populară. Prețul 20 fil.

William Tell, piesă în 3 acte, prelucrare liberă după Fr. Schiller, de Ioan Baciu. O piesă teatrală foarte nesuccesă; compoziția slabă, nici ideea de concepție și caracter dramatic, caracterul întreg cât se poate de străin, o limbă românească imposibilă, sub toată critica. E o degradare a originalului nemțesc în toate privințele. De astfel de prelucrări ar putea fi cruțată literatura noastră. Editorii sunt chemați să o facă aceasta. Prețul 25 fil.

Din public.†)

Ultimele cuvânt

în afacerea băncilor din Agnita.

Nu ca să capacitez pe dl. Petrescu, care cum se vede nu e de capacitate, ci din respect către adevăr, cer ospitalitatea „Tel. Rom.” pentru acest „Ultim cuvânt”, ca replică la cele debitate în Nr. 120 al acestui prețit ziar. Voi fi însă cât se poate de concis.

Circulara, de care se face amintire o am trimis din 2 motive:

1. fiindcă eu ca șef al acestui tract un puteam și nu-mi era permis să las, ca preoție submanuante să-i împartă „ordini” dl. Petrescu;

2. fiindcă cu ajutoarele, ce sperez dela „Frăția”, se accelerează replătirea imprumutului contras pe sama tractului, și astfel preoțimea, învățătorimea și parohiile scapă mai curând de repartiția impusă prin concluze aprobate de superioritatea competentă, care a luat chiar în combinație acest izvor de ajutorare.

Aceste sunt geșefurile „culturele” la cari tântesc și pe cari cu filiala C. nu le puteam realiza.

Cu privire la procesul verbal, care afirmative s'ar fi dresat, — dl. Petrescu a bătut destul apa în piua cu el, — dacă, cum însuși recunoaște, nu s'a luat nici un concluz, ce înțales mai are să se provoace la el, nefiind nimenea cu nimic obligat?! Iar dl. Bărsan, fiindcă n'a avut ocaziunea să subscrie și dsa „declarația”, a subscries 6 acții la „Frăția”, și n'a cerut invoirea dlui Petrescu, nou motiv de supărare pentru cercurile Cordiane!

Vrajbă în ținutul acesta, dacă pe dl. Petrescu nu-l numărăm, nu există; iar dacă dsa se va privi în oglindă, o vede. Mulți preoți, chiar și prieteni ai dsale l-au sfătuit să se retragă. De ce n'a dat ascultare?

Sunt oameni, cărora le place să vorbească mai mult de ceea ce lipsește. Așa e și dl. Petrescu cu „sinceritatea”. Aceasta o am demonstrat în articolul meu din Nr. 106 al „Tel. Rom.”

Iar afirmațiunea dsale cu „gluma” e nostimă de tot. Samână cu scuza țiganului, că s'a prins cu mâinile de ceapă, ca să nu-l zboare vântul.

Recunoaște însuși că a pretins după ședință 1000 fl. (ceice au fost de față știu de 1200 fl., dar nu impoartă cât). Aceasta să treacă de glumă. A repetat însă aceiași cerere și la masă. Să fie și asta glumă? Fie! Dar s'a mai exprimat tot în forma asta și altădată aires, anume în Fofeldea în fața altor persoane, între cari era și învățătorul Ilie Bunea din Noerichiu. — numai cât atunci a cerut mai mult. Oare și atunci să fi glumit? Eu nu zic ba. Dar să mă ierte dl. Petrescu, că cu „glumele” d-sale îi trece omului de „glumă”. Dacă noi am fi luat lucrul în serios, și i-am fi oferit ceea ce a cerut, — fire-ar fi zis oare dsa că numai a glumit?... Aici în adevăr tace cronică.

Cu acestea declar și eu discuția încheiată.

Agnita în 4 Noemvrie 1906.

Ioachim Munteanu
protopresbiter.

Teatru.

Mercuri în 21 Noemvrie 1906, *Romeo und Iulia*, tragedie în 5 acte de W. Shakespeare.

Joi în 22 Noemvrie, *Der Schwur der Treue*, comedie în 3 acte de Oskar Blumenthal.

Ce-i mai absurd și mai de condamnat,

ca a se simți cineva bolnav fără să folosească nimica atunci când cea mai mică muncă îi pare obositoare și când cineva își perde tot cumpăul. În cazul acesta „Emulsion” ul lui Scott, — preparat din oleu fin de pește cu var și natron-hipophosphit, — e unul din cele mai bune și mai sigure mijloace a întăr și a învioră trupul și sistemul nervos. „Emulsion”-ul lui Scott, care în părțile lui constituitive e compus numai din cele mai bune calități, e un mijloc de nutrire neprețuit și produce repede voe și putere de viață. XI 252 1—4

Pescarul cu batogul cel mare este dovada pentru adevărata procedură a lui Scott.

Trimițându-se 75 fileri în mărci postale, și amintind de jurnalul acesta se trimite sticle de probă franco de către:

Dr. EMIL BUDAI, „Stadtapotheke” BUDAPEST, IV., Váci-utca 34/50.

Prețul sticlei originale: cor. 2.50.

Se capătă în toate farmaciile.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta Redacțiunea nu primește răspunderea.

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de clasa a III-a Covragiu din tractul Hațegului, devenită vacantă prin abdicarea parohului, se scrie concurs cu termen de 20 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B, pentru întregirea venitelor dela stat. Doritorii de a concura, să-și trimită cererile cu documentele recerute la subsemnatul oficiu protopresbiterial și să se prezenteze în vre-o Duminecă ori sârbătoare acolo, spre a cânta respective a celebra și cuvânta.

Hațeg, 31 Octomvrie 1906.

In conțelegere cu comitetul parohial. Oficiul protopresbiterial gr. or. al Hațegului.

Titu V. Gheaja
protopresbiter.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de căpitan polițian la orașul liber regesc Szászsebes devenit vacant cu 1 Noemvrie a. c. prin moarte, conform mandatului comitelui suprem Nr. 873—1906 se scrie concurs cu termen până la 10 Decemvrie a. c.

Concurenții la acest post pe viață, împreună cu un salariu anual de 2400 cor. și cinci cuincuenalii, au a-și înainta rugărilor lor provăzute cu timbrul prescripționat, atestatele de botez, de calificare și cel despre serviciul prestat până acum în termenul susamintit la magistratul orașenesc de aici.

Se observă, că căpitanul polițian a fost conezut până acum și cu conducerea judecătoriei bagatele și pentru această conducere a primit un adaus separat de 600 cor. anual.

Szászsebes, în 12 Noemvrie 1906.

Magistratul orașenesc.

PUBLICARE.

Pe baza concesiunii ministrului reg. ung. de agricultură Nr. 33883/1906, comunele Săliște, Galiș și Tilisca dau în exploatare pe calea licitațiunii publice pădurile de brad din munții dela Piatra-albă în extenziune de 1057.3 jugăre catastrale estimate la 155320 metri cubici lemn de lucru, și tot acolo din pădurile de apărare în extenziune de 714.7 jug. cat. spre rărare lemnele de 36 centimet. grosime în sus (cam 25—30 fire la jugăr).

Licitațiunea e publică și verbală și se va ține în 29 Decemvrie 1906 la 10 ore a. m. în casa comunală din Săliște.

Prețul de strigare e 698940, coroane, vadiu se recere 60,000 cor.

Oferte în scris se primesc și sunt a se predă înainte de începerea licitațiunii verbale conducătorului licitațiunii, au să fie provăzute cu timbru de 1 coroană, cu suma în cifre și litere a prețului oferit, cu vadiul în bani gata sau în hârtii de valoare admise ca cautiune, și cu declarația oferentului că cunoaște și se supune condițiunilor de licitare.

Sub prețul de strigare nu se vinde.

Oferte întârziate sau neinstruate conform condițiunilor, precum și oferte ulterioare nu se iau în considerare.

Firele ce sunt a se tăia din pădurile de apărare i se socotesc cumpărătorului pe loc cu 4 cor. 50 fil. de metru cubic.

Reprezentanțele comunelor interesate și-au rezervat de a alege liber între oferenti.

Se observă că cantitatea lemnului din pădurile de exploatare — estimată la 155320 met. cub. — e curat lemn de lucru de brad fără scoartă, și că la calcularea prețului atât lemnele de foc, rămășițele și alt soi de lemn ce sporadice se găsesc în păduri nu s'au luat în considerare.

Lemnele de exploatat se pot pluți pe râul Sebeș până la Szászsebes, iar dreptul de plutire ș'a exoperat din partea comunelor interesate.

Condițiunile de licitare și de vindere se pot afla în orele de birou la oficiul pretorial și la curatorul silvanal r. ung. din Săliște

Săliște, în 7 Noemvrie 1906.

Primpretorul cercului.

Dela Librăria arhidiecezană din Sibiu (Nagyszeben) se pot procura

Cuvântări liturgice

de arhimandritul Nicodem Munteanu cu prețul de 1 cor. 50 fil., plus 10 fil. porto.

Anunț!

A apărut ABCedarul întocmit și prelucrat, după cele mai practice ABCedar existente, de Dr. Ioan Stroia, protopresbiter, fost profesor seminarial, Dumitru Lăpădatu, director școlar și Iuliu Crișan, învățător în Săliște.

Prețul unui exemplar 40 fileri. Se poate procura dela Librăria arhidiecezană și dela autori.

Exemplare de probă se trimit gratuit, ceice doresc să se adreseze la Dumitru Lăpădat, director școlar în Săliște. [270] 6—6

Nu numai cetit

dar și probat trebuie săpunul din lapte de crin — **Steckenpferd** —

dovedit de bun, medicinal, de Bergmann & Co., Drezda și Teschen a/E (mai înainte săpun din lapte de crin al lui Bergmann, marca 2 băieși), dacă dorește oarecine să aibă teint alb și liber de pisturi, cum și o culoare delicată a feții.

Se află de vânzare cu 80 fil. în Sibiu la farmacia „la urs” (piața mică), farmacia E. Rummel, str. turnului, C. Müller, piața mare, drogeria Carl Morscher, str. cîsnădiei, I. B. Misselbacher sen., piața mare, G. Meltzer str. cîsnădiei și gusteriții, piața mică prima fabrică transilv. de luminări de stearin (str. cîsnădiei), 82 82—52 Carol Arz (str. cîsnădiei), cum și în Sibiu la farmacistul W. Lingner, I. B. Misselbacher.

Cârnați și cârtaboși

Din 1 Noemvrie începând se capătă zilnic CÂRNAȚI și CÂRTABOȘI proaspeți la

Carol Kovats,
cârcimar.

Strada Treistejari Nr. 11.

266 6—6

Viță de vie nobilitată.

Ca și în anii trecuți așa și acum

Prima plantațiune de viță nobilitată

de pe Têrnave

Propr: Fr. Caspari, Mediaș 44, (Transilvania) a fost singura în întreaga țară, care a lferat mușteriiilor săi cele mai sănătoase și mai curate sorte de viță de vie nobilitată. Dar și în viitor numai dela această firmă se pot procura cele mai variate sorte de viță nobilă, pentru vin de masă, desert etc., — prin a căror plantare și producere proprietarul viilor a obținut rezultatele cele mai frumoase.

Catalog ilustrat cu multe scrisori de mulțămintă și recunoștință se trimite la cerere gratis și franco. [253] 14—40

Biblioteca religioasă
— a „Telegrafului Român” —

Sfinții:

1. Vasile cel mare 20 fil.
2. Marele Mucenic George . 30 „
3. Apostolii Petru și Pavel . 30 „
4. Marele Mucenic Dimitrie și Sfinții Marii Impărați Constantin și Elena (sub tipar) 30 „

Ediție populară alcătuită după „Viața Sfinților”, tipărită în București la 1835, de Simeon Popescu, protopresbiter. Sibiu 1906. Tiparul TIPOGRAFIEI ARHIDIECEZANE, de unde se pot procura.

Pentru domnii preoți!

Dela Librăria arhidiecezană se poate procura

CONDICĂ

bine compactată în piele și cu părăți tari,

în care (conform circulariului comitorial numărul 2142 din 3 Martie 1903) sunt a se induce „momentele mai însemnate ce obvin în comună în decursul anului și cari merită a fi însemnate pentru posteritate.”

Conține 200 foi.

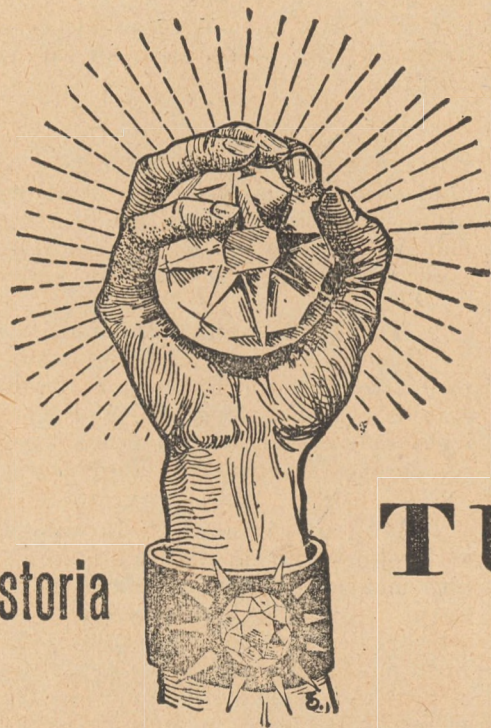
Prețul 6.60 cor., + porto postal 80 fil.

Folosesc ocaziunea!!

Iată cea mai favorabilă ocaziune în viață a cumpăra diamante Tudor!

Contractul Tudor peste scurtă vreme să va termina și noi am hotărit, că nu ducem îndărăpt nici o bucată din juvaerile noastre.

Cea mai mare vânzare în istoria juvaerilor!!

Vânzarea magazinului: inele, ace, cercei, brățare, bumbi de manșete, peplene etc. etc. provăzute cu frumoase diamante

TUDOR,
o bucată

Prețul originar a fost 8. Acum și până când ține magazinul

3 coroane.

Diamante artificiale Tudor cea mai fine imitațiune pe lume.

Diamante Tudor sunt expuse numai în fereastra

BRECKNER W. Sibiu—Nagyszeben
Str. Cîsnădiei Nr. 13

și numai acolo să pot căpăta.